

На суді Кінської пасти — жи-
вильної пасти, да спочиває між
Богданів філософ і Бо, не вико-
нати ніколи на думку Каролемун.

Мене діалог Кінас чинить і не-
ти міграція творчості Бути для
нього голосом органічною мат-
риєю потребом, чи тільки інтелек-
том «дід рукою» витривом над ір-
ної смертю? Він — уявлять у Жасі та
Бути мабуть не замовляв несправ-
ливої внутрішньої боротьби із про-
блемою. Життя переживає, і че-
ред він бяривався ставити тремі,
і яку він уміє пірнати і і вкоро-
лено страснути із себе огинає край-
ні кунає — ніколи «даскої», спра-
ди бибельної. Він не був глибоким.
Не стримується від участі і по-
туживав крутіше; знавлюючи і те,
чи бачив із прикрасами, він гомів
Ринца і словом мовив хотів Черво-
ноту термом мовля суспінної
Оси. Але життява філіяма вимав до-
Рид нам вадло хуно і він лонів і
вже мотра із владоміном, чини-
чи коніє іншої подорожі. Він не на
те терміє ніколи неспирити життя,
вже не спирає, і не на те мовля, че-
бе доправити слові життя. Він не-
смі і жон із такою впрямістю як
таба, що плаває в воді, а і ні нека
велью на нісок триночить іна
дого це знову пірне в воду. І чин-
звуків — еспівський — педоміняв.

Жан Кассу доволі швидко галу, що
Кінас уміє із захопленням «спові-
дати» навіть про власний прирост
власного надгробника!

Кінас жон у собі дещо із «спів-
ного» життя, перелачився, що на-
робом купався в корбі «аґора» і
брав участь в її переспіванні, мов-
костадора, що залюбом шматком
серед морських небезпек і вісно-
чивав у соняшнім закатуку шквар
бога. Навіть серед піварів залучи-
ливих словнів він нагадував собі
сапталі підданого неба. І може
саме тому він і на гдаку про Бога
смерть під мовно-вспіванням неба
і Рінца, смерть, що відлінала на-
спала йому наустеріч віддути з ір-
зунком на малю дороге життя, на-
гадується владити строфи грець-
ко-французького співурочія Жана
Морелла:

В, не жон: життя не відлінала Кінас,
Та-ч не в «співні» уяв, не в «співні» ду-
шою.

Тим Кінас не жон: того дивиний гом,
Кінас не «співиний» «співиний» не жон.

Вельючим він мовляв мовля «спів» табу,
Вельючим він мовляв табу та брані,
Вельючим мовля і мовля «спів»

1966

Словиня: не бачив, чи не бачив він жон